

Arrest

nr. 71 799 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 23 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 5 februari 1990 te Tandulti, Soedan. U behoort tot de Zaghawa stam en u bent Moslim. U bent opgegroeid in het dorp Tandulti aan de grens met Tsjaad, gelegen in West-Darfur. Uw vader, net als heel uw familie, was lid van de rebellengroepering Justice and Equality Movement (JEM). Uw vader had als taak voedsel in te zamelen voor de rebellen, alsook geld voor de rebellenbeweging. Zelf werd u in 2008 lid van deze beweging. U had een soortgelijke taak als uw vader. U bracht voedsel naar de rebellen en u bracht de rebellen naar andere plaatsen in of buiten uw regio. U heeft nooit meegestreden met de rebellen of bent nooit betrokken geweest in gevechten tijdens het Darfur-conflict. Op 8 oktober 2010 kreeg uw vader telefoon van rebellen die van Jabal Moon naar Tsjaad op weg waren, en die problemen hadden met hun wagen

waardoor ze hun weg niet verder konden zetten. Uw vader gaf u de opdracht om samen met een mecanicien deze rebellen te gaan helpen. Deze rebellen bevonden zich niet zo ver van de stad Al Geneina in West-Darfur. Nadat jullie de rebellen geholpen hadden, en het probleem aan hun wagen hadden verholpen, keerden jullie samen terug in de richting van de grens met Tsjaad. Jullie twee wagens werden echter tegengehouden tijdens een wegcontrole door het Soedanese leger. Deze laatsten ontdekten op die manier dat jullie leden waren van het JEM; vervolgens werden jullie gearresteerd, en meegenomen naar de gevangenis van Ardamata. Na dertien dagen opsluiting in deze gevangenis werden jullie overgebracht naar de Kobar-gevangenis in Khartoum, waar jullie één nacht doorbrachten, om vervolgens overgebracht te worden naar de gevangenis van Port Soedan. Tijdens uw opsluiting in deze gevangenis werd u ziek en kreeg u malaria. Na twaalf dagen kon u de gevangenis verlaten met de hulp van (M.A.), die ook lid is van de JEM en uw familie erg goed kent. Samen met (M.) bent u vervolgens naar Khartoum gegaan, waar u met een vrachtwagen terug naar uw regio in West-Darfur ging. In Al Geneina stapte u over op een andere vrachtwagen die u naar Tsjaad bracht waar JEM-leden u opwachttten. Deze leden bezorgden u vervolgens een paspoort waarmee u Tsjaad zou kunnen verlaten, en op 5 oktober 2010 nam u het vliegtuig naar België, waar u op 6 oktober 2010 aankwam. Na twee maanden dakloos te zijn geweest, vroeg u op 6 december 2010 asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in-aanmerking kan worden genomen.

U verklaart Soedan te zijn ontvlucht omdat u vreest opnieuw gearresteerd te worden door de Soedanese autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van de rebellengroepering Justice and Equality Movement (JEM) (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Vooreerst slaagt u er echter niet in om uw afkomst uit de regio West-Darfur aannemelijk te maken. U beweert geboren te zijn in Tandulti, gelegen in de regio West-Darfur aan de grens met Tsjaad (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U verklaart hier heel uw leven te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Toch dient doorheen het gehoor op het CGVS vastgesteld te worden dat uw kennis over deze regio wel heel erg beperkt is. U kunt weliswaar de drie verschillende deelstaten ('wilayat') in Darfur opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.7), maar wanneer u gevraagd wordt of de deelstaat West-Darfur, waar u beweert heel uw leven te hebben gewoond, onderverdeeld is in andere regio's ('mahaliyat'), antwoordt u enkel Tandulti, en verklaart u verder dat El Geneina de grootste regio in West-Darfur is (zie gehoorverslag CGVS, p.8; zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u geen andere provincies of regio's in de deelstaat West-Darfur kent, antwoordt u negatief (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wat later tijdens het gehoor wordt u nogmaals gevraagd welke de regio's in West-Darfur zijn, waarop u enkel El Geneina vernoemt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is uitermate vreemd dat u geen andere provincie's of regio's van de deelstaat West-Darfur kent, hoewel u beweert heel uw leven in deze deelstaat te hebben gewoond, en zeker in het licht van uw latere verklaringen tijdens het gehoor dat u als lid van het JEM onder meer andere JEM-leden naar plaatsen vervoerde, zowel binnen als buiten uw regio (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Soedanese deelstaat West-Darfur onderverdeeld is in zeven regio's ('mahaliyat') waaronder El Geneina (zie landeninformatie, administratief dossier). Tijdens het gehoor wordt u ook gevraagd of u Sirba kent, waarop u in eerste instantie antwoordt dat u er al heeft over horen praten, maar dat u er nog nooit geweest bent (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Vervolgens wordt u gevraagd of u Sirba kan situeren, waarop u verklaart dit niet te kunnen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wat later tijdens het gehoor wordt u opnieuw gevraagd of u Sirba kent, en deze keer verklaart u zelfs dat deze naam u niets zegt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is frappant dat u over de stad en regio Sirba eerst verklaart er al te hebben over gehoord, maar dat u deze regio niet kan situeren, om wat later te stellen dat deze naam u zelfs niets zegt. Sirba is immers een gebied en stad in de regio Kulbus, gelegen in West-Darfur, net ten noorden van de regio El Geneina, waarvan u beweert afkomstig te zijn (zie landeninformatie, administratief dossier).

Tijdens het gehoor wordt u eveneens expliciet gevraagd of u Kulbus kent, waarop u negatief antwoordt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Kulbus is, zoals eerder aangehaald, nochtans een regio in West-Darfur, net ten noorden van de regio El Geneina (zie landeninformatie, administratief dossier). Op de vraag of u Buram kent, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.10), hoewel dit toch een relatief grote regio is, gelegen in de deelstaat Zuid-Darfur. Van iemand die beweert heel zijn leven in Darfur te hebben gewoond en gewerkt, mag redelijkerwijze toch verwacht worden een betere kennis van dit Soedanese landsgedeelte te hebben. Zelfs wanneer u gevraagd wordt of er nog andere belangrijke steden dan El Geneina in West-Darfur zijn, antwoordt u dat die er niet zijn, en vernoemt u enkel Eshbara (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kent evenmin de huidige gouverneur van

de deelstaat West-Darfur. Wanneer u immers de naam van deze gouverneur gevraagd wordt, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.7), en zelfs wanneer op het einde van het gehoor de naam van de huidige gouverneur expliciet gegeven wordt en er vervolgens gevraagd wordt of deze naam u iets zegt, verklaart u dat u deze man kent, maar zegt u dat hij lid zou zijn van het nationale congres in Soedan, terwijl het de gouverneur van de westelijke Darfur-deelstaat betreft die hoegenaamd geen lid van de het nationale congres is (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of er zich vluchtelingenkampen bevinden in de buurt van het dorp waar u woonde waarop u verklaart dat de kampen Seraf Jidad en Al Jourouf de enigen in de buurt waren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er een vluchtelingenkamp bestaat met dezelfde naam als uw geboortedorp, namelijk Tandulti, dat vlak naast uw beweerde dorp is gelegen (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is wel heel merkwaardig dat u dit laatste vluchtelingenkamp niet vermeldt wanneer u gevraagd wordt naar de kampen in de buurt van uw dorp. Vervolgens wordt u gevraagd of u nog andere vluchtelingenkampen in West-Darfur kent, waarop u de kampen Kalma en El Salama als antwoord geeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De interviewer vraagt u vervolgens of u het Kalma kamp kan situeren, waarop u verklaart dat u er enkel van gehoord heeft (zie gehoorverslag CGSV, p.9). Het vluchtelingenkamp Kalma ligt nochtans aan de rand van de stad El Geneina, een stad waar u toch regelmatig naar toeging volgens uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Wanneer u gevraagd wordt of u geen andere vluchtelingenkampen kent in de buurt van El Geneina, antwoordt u dat u er geen andere kent (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat er maar liefst 9 vluchtelingenkampen in de buurt van El Geneina liggen, waaronder het kamp Ardamata, de plaats waar u beweert te zijn opgesloten na uw arrestatie op 8 augustus 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.12; zie landeninformatie, administratief dossier).

Tenslotte laat uw kennis over de verschillende (Arabische) stammen die in Darfur leven eveneens te wensen over. Wanneer u gevraagd wordt of u Arabische stammen kent die in uw regio leven, antwoordt u wel met de heel algemene term 'El Arab' (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Wanneer de interviewer vervolgens dezelfde vraag nog eens herhaalt, antwoordt u nogmaals El Arab, maar vult u aan door te verklaren dat de Rizeigat er een substam van is (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of u geen andere Arabische stammen kent, antwoordt u negatief en zegt u dat u uw stam wel kent (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het is opnieuw erg merkwaardig dat u niet meerdere Arabische stammen kan vernoemen in uw regio van afkomst waar u beweert heel uw leven te hebben gewoond, zeker gezien uw beweerde activiteiten voor het JEM en de invloed van de etnische tegenstellingen in het Darfur-conflict in acht genomen. **Gelet op voorgaande vaststellingen slaagt u er dan ook hoegenaamd niet in uw afkomst uit de regio West-Darfur aannemelijk te maken.**

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde lidmaatschap van de Justice and Equality Movement (JEM). U beweert lid te zijn van deze rebellengroepering sinds 2008 omdat heel uw familie reeds lid was van deze beweging (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaart dat u voedsel verzamelde voor de rebellen, en dat u JEM-leden naar plaatsen binnen en buiten uw regio bracht (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U geeft eveneens aan dat uw vader een JEM-lid was, en dat hij ook voedsel inzamelde voor de rebellen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Wanneer u echter gevraagd wordt wanneer JEM werd opgericht, antwoordt u dat u het niet weet, maar dat het vòòr 2000 was, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze beweging in 2001-2002 werd opgericht (zie gehoorverslag CGVS, p.14; zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt tot welke stam de meeste JEM-leden behoren, verklaart u dat alle JEM-leden tot de Zaghawa stam behoren (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt inderdaad dat de meeste JEM-leden tot de Zaghawa stam behoren, zeker tijdens de beginjaren van deze beweging, maar dat er ook andere Afrikaanse stammen vertegenwoordigd zijn in het JEM, en dat sinds 2007 het JEM zelfs pogingen onderneemt leden te rekruteren onder Arabische stammen die initieel pro-Soedanese regering waren (zie landeninformatie, administratief dossier). Zo behoort de JEM-'deputy chairman', Mohamed Bahr Hamdien, tot de Misseriya stam (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u trouwens tijdens het gehoor gevraagd wordt of u deze laatste persoon kent, verwijst u eerst naar een persoon met een andere naam, die volgens u lid is van het JEM, maar wanneer u vervolgens nogmaals de naam van de 'deputy chairman' herhaald wordt, geeft u aan deze persoon niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Tijdens het gehoor wordt u ook gevraagd welke substam van de Zaghawa het meest vertegenwoordigd is in het JEM, waarop u antwoordt dat dit Ango substam zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter de Kobe substam een duidelijk overwicht te hebben binnen het JEM (zie landeninformatie, administratief dossier).

U slaagt er evenmin in de structuur van de rebellengroepering JEM te beschrijven. Wanneer u gevraagd wordt op welke manier JEM is georganiseerd, geeft u de naam van de voorzitter en van de verantwoordelijke voor het militaire luik (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Vervolgens wordt u gevraagd

of u dan geen regionale leiders kent, waarop u antwoordt dat uw vader er een was (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd of uw vader dan een regionale chef was, verklaart u nu plotseling dat hij inderdaad een verantwoordelijke was, in de zin dat hij iedereen registreert die hulp biedt (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Nochtans werd u reeds eerder tijdens het gehoor de vraag gesteld wat de functie van uw vader was (zie gehoorverslag CGVS, p.14), waarop u toen antwoordde dat hij enkel voedsel verzamelt bij de Zaghawa in de regio. Het is uitermate vreemd dat u toen niets heeft vermeld over het feit dat uw vader een regionale verantwoordelijke van het JEM zou zijn. Wanneer u dan nogmaals gevraagd wordt of JEM al dan niet volgens een militaire structuur georganiseerd is, antwoordt u nogmaals ontwijkend door de namen van de voorzitter en de militaire verantwoordelijke te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Vervolgens wordt u gevraagd wat de verschillende functies binnen het JEM zijn. In eerste instantie lijkt u de vraag niet te begrijpen, en nadat de interviewer de vraag nogmaals stelt en het voorbeeld van de functie van uw vader aanhaalt, verklaart u eenvoudigweg dat (M.A.) ook voedsel verzamelt, om te vervolgen met de bewering dat u geen andere functies binnen het JEM kent (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U weet bijgevolg hoegenaamd niet te overtuigen wat betreft uw kennis over de organisatie binnen de rebellengroepering JEM ondanks uw bewering dat u reeds lid bent sinds 2008 en dat uw andere familieleden al langer lid waren. Tenslotte wordt u tijdens het gehoor nog gevraagd of u gevechten of confrontaties tussen het JEM en regeringstroepen kent die recentelijk plaatsvonden in uw regio, waarop u de aanval van het JEM op Omdurman ter sprake brengt (zie gehoorverslag CGVS, p.15), hoewel Omdurman niet in uw regio is gelegen (zie landeninformatie, administratief dossier). Vervolgens vraagt de interviewer of u niet op de hoogte bent van confrontaties in uw eigen regio waarop u antwoordt dat u het niet weet en dat u enkel weet heeft van de aanval op Omdurman (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Het is uiterst merkwaardig dat u als lid van het JEM niet op de hoogte zou zijn van confrontaties tussen het JEM en overheidstroepen in uw eigen regio, en dat u, wanneer u hiernaar gevraagd wordt, enkel de aanval op Omdurman door het JEM laat vallen, hoewel Omdurman hoegenaamd niet in Darfur ligt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er recent, met name in 2010, nog hevige gevechten hebben plaatsgevonden tussen het JEM en regeringstroepen in Jebel Moon in West-Darfur (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer de interviewer hier trouwens naar refereert en vraagt of er geen gevechten zijn geweest in Jebel Moon, antwoordt u dat er inderdaad gevechten hebben plaatsgevonden maar u kan ze niet situeren in de tijd, en u beweert dat het al lang geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p.15). **U weet bijgevolg helemaal niet te overtuigen wat uw beweerd lidmaatschap van de Justice and Equality Movement betreft.**

Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat uw kennis over het Darfur-conflict erg beperkt is. Zo situeert u het begin van het huidige conflict in Darfur in 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p.15), terwijl het eigenlijke conflict in Darfur begin 2003 een aanvang kende, toen rebellengroeperingen aanvallen begonnen uit te voeren op overheidsdoelwitten (zie landeninformatie, administratief dossier). Gevraagd naar andere organisaties die strijden tegen de Soedanese overheidstroepen komt u overigens niet verder dan het JEM te vermelden, en een beweging uit het zuiden van Abdel Wahid (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Wanneer de interviewer de naam van deze laatste beweging vraagt, antwoordt u eenvoudigweg de beweging van Abdel Wahid (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Vervolgens volgt opnieuw de vraag of u geen andere groeperingen kent, waarop u negatief antwoordt (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Van iemand die beweert lid te zijn van een rebellengroepering in Darfur, en heel zijn leven in deze regio te hebben gewoond, mag redelijkerwijze verwacht worden tenminste de verschillende strijdende partijen te kennen, die het hebben opgenomen tegen de Soedanese overheidstroepen, wat bij u hoegenaamd niet het geval is. Het is erg merkwaardig dat u enkel het JEM en 'een beweging van Abdel Wahid' kan vernoemen, en andere prominente partijen in het conflict zoals het Sudanese Liberation Army/Abdul Wahid (SLA/AW) en het Sudanese Liberation Army/Minni Minawi (SLA/MM) onvermeld laat (zie landeninformatie, administratief dossier). Tijdens het gehoor geeft u trouwens foutief aan dat Minni Minawi lid zou geweest zijn van het JEM, alvorens hij het vredesverdrag zou hebben getekend (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Minni Minawi is immers nooit lid geweest van het JEM, maar was een van de oprichters van de Sudanese Liberation Movement/Army, oorspronkelijk gekend als Darfur Liberation Front (zie landeninformatie, administratief dossier), een van de hoofdspelers in het conflict in Soedan. **Uw kennis over het huidige Darfur-conflict is bijgevolg wel heel erg beperkt te noemen, zeker in het licht van uw bewering als zou u sinds 2008 lid zijn van de Justice and Equality Movement.**

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerd afkomst uit de regio West-Darfur, noch aan uw lidmaatschap van de Justice and Equality Movement. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen die hieruit voortvloeiden, met name uw arrestatie door de Soedanese overheid op 8 oktober 2010.

Tenslotte legde u op het CGVS een tewerkstellingsattest voor dat zou moeten aantonen dat u in Tandulti voor het 'Comité d'Aide Médicale' zou hebben gewerkt van 01/01/2009 tot 30/04/2010. U verklaart dat een zekere (M.A.) u enkele documenten zou hebben opgestuurd (zie gehoorverslag

CGVS, p.4), waaronder dit tewerkstellingsattest. Wanneer u gevraagd wordt hoe vaak u (M.A.) heeft gecontacteerd, antwoordt u in eerste instantie één keer, om nadien uw antwoord te wijzigen naar twee keer, nadat de interviewer u erop gewezen heeft dat u verklaard heeft dat de door u overhandigde documenten in twee keer naar België zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.4-5). Er wordt u eveneens gevraagd of het (M.) was die u gecontacteerd heeft, waarop u bevestigend antwoordt, maar wanneer vervolgens gevraagd wordt hoe (M.) uw telefoonnummer dan in zijn bezit had, wijzigt u opnieuw uw antwoord en stelt u dat u (M.) zelf heeft gecontacteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Het komt echter niet doorleefd en dus niet waarachtig over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de interviewer gestelde vragen. In het licht van de hierboven besproken vaststellingen, waarin uw afkomst uit de regio West-Darfur in twijfel wordt getrokken, en van uw vage antwoorden op de vragen op welke manier u dit document heeft verkregen, kan de authenticiteit van het door u overhandigde tewerkstellingsattest eveneens in twijfel worden getrokken.

U legt eveneens een document (dd.01/07/2011) voor, dat zou opgesteld zijn door een afdeling van het JEM in Groot-Brittannië, en waarin uw JEM-lidmaatschap bevestigd wordt door de algemene secretaris, Abdulrahman Sharafedin, van dit Europese JEM-bureau. Doorheen uw verklaringen tijdens het gehoor, zoals hierboven besproken, kan u nochtans hoegenaamd niet overtuigen wat uw lidmaatschap van het JEM betreft. Dit document kan de geloofwaardigheid betreffende uw lidmaatschap niet herstellen, ook gezien het klaarblijkelijk gesolliciteerde karakter van de brief, hetgeen blijkt uit de aanhef ("To whom it may concern").

U legt eveneens twee medisch attesten (dd. 23/05/2011 en 18/01/2011) voor waaruit blijkt dat u aan epilepsieaanvallen zou lijden. Nergens in het medisch verslag wordt er echter melding gemaakt van een eventuele band tussen uw gezondheidsproblemen en uw beweerde problemen in Soedan. Hierbij kan overigens nog opgemerkt worden dat in beide attesten de behandelende artsen melding maken van het feit dat de desbetreffende patiënt blijkbaar van naam en geboortedatum is veranderd in de loop van de behandeling (zie administratief dossier).

Tot slot legt u een document/diploma voor uitgaande van de school waar u naartoe zou zijn geweest in uw beweerde regio van afkomst. De authenticiteit van dit document wordt echter eveneens ondermijnd door uw verklaringen doorheen het gehoor. In het begin van het gehoor verklaart u immers school te hebben gelopen in Tandulti met als naam 'school van Tandulti', wanneer u gevraagd wordt waar u gestudeerd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Wanneer wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt of u al dan niet vaak naar El Geneina ging, antwoordt u dat u er onder meer naartoe ging voor uw examens (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u vervolgens hierbij enige verduidelijking wordt gevraagd door de interviewer, en gevraagd wordt naar welke school u dan ging, antwoordt u deze keer 'El Gadima' (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Vervolgens verklaart u niet erg overtuigend dat u wel lessen volgde in uw dorp, maar dat u examens moest gaan afleggen in El Geneina (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het feit dat u eerst verklaart school te hebben gelopen in Tandulti, om nadien plotseling te verklaren dat u naar de El Gadima-school ging, ondermijnt de authenticiteit van het door u voorgelegde document, zeker in samenhang met de hierboven gemaakte en besproken vaststellingen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Daar waar in het feitenrelaas in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker werd opgebeld door zijn vader en werd gearresteerd op 8 oktober 2010, dient te worden vastgesteld dat deze datum moet worden gelezen als 8 augustus 2010 (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.2; administratief dossier, stuk 4, p.11; stuk 8, p.3), zoals tevens op correcte wijze wordt weergegeven in de motivering van de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van “de wet van 29/07/1991 m.b.t. motiveringsverplichting”, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

De bestreden beslissing is volgens hem niet met voldoende redenen omkleed. Hieruit blijkt geen afweging tussen de belangen van verzoeker en de staat, terwijl het belang van de staat bij de maatregel *nihil* is en de schade die aan verzoeker zou worden berokkend enorm is. De middelen in overweging genomen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, de rechtspraak van de Raad van State, artikel 8 en 14 van het EVRM en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen stellen dat de motivering in rechte en in feite afdoende moet zijn en dat hieruit moet blijken of de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen. De commissaris-generaal stelt algemene verslagen en wetgeving tegenover de concrete belangen en aangehaalde feiten en weegt deze af. De bestreden beslissing schendt de materiële motiveringsplicht gezien het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op grond van de feitelijke gegevens onredelijk tot het besluit kwam.

Met betrekking tot zijn kennis over de regio West-Darfur, stelt verzoeker dat hij op alle vragen heeft geantwoord en blijf hij bij zijn verklaringen. Verweerder haalt een aantal details uit het gehoor aan om te besluiten dat verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk maakt. Het asielrelaas moet in zijn geheel worden bekeken. Er werden talrijke vragen gesteld over de regio, onder meer betreffende ngo's in de regio en de vicepresident. Verzoeker is wel degelijk van West-Darfur afkomstig.

Blijkbaar meende het CGVS de vraag te moeten stellen hoe Tandalti correct wordt geschreven, wat erop wijst dat de informatie van het CGVS niet eenduidig is. Verzoeker noemt de hoofdstad van het Westen van Darfur en zijn dorp Tandulti aan de grens met Tsjaad, hij vermeldt dat in het Noorden van Darfur El Fasir ligt en in het Zuiden Nyala en dat Darfur uit deze drie grote regio's bestaat.

Verzoeker gaf tijdens het gehoor aan dat hij liever een tolk Zaghawa had. Hij spreekt ook Arabisch maar geeft de voorkeur aan zijn moedertaal. Verzoeker stelt “*Dat er daardoor allicht misverstanden bij de vertalingen zijn geweest*”.

Hij geeft aan wel degelijk verschillende regio's te kennen, noemt een aantal regio's en stelt dat deze rond zijn dorp zijn gelegen. Uit de informatie van het CGVS in het dossier blijkt dat de regio's niet op wandelafstand van verzoekers dorp liggen. De eigen informatie heeft het over een grondgebied van 2,5 miljoen vierkante kilometer en alleen Drafur beslaat al 250 000 vierkante kilometer.

Omtrent de vraag naar Sirba kon verzoeker tijdens het gehoor aangeven dat hij dit kent. Hij stelt dat dit niet wordt uitgesproken als ‘Sirba’ maar als ‘Chierba’. Hij kent dit wel degelijk. Verzoeker is daar nooit geweest, maar het ligt naast Geneina en tussen Nyala en deze stad. Dat hij erover hoorde praten maar er nooit is geweest, is de waarheid. Verzoeker kon deze plaats inderdaad niet situeren op een blinde kaart. Wanneer men hem later opnieuw vroeg naar deze plaats “*is de uitspraak ervan allicht verkeerd gebeurd*”. Dit is slechts een detail dat niet kan worden aangegrepen om zijn relaas ongeloofwaardig te maken. Ook Kulbus kent verzoeker maar hij is er nooit geweest. In Buram is hij evenmin geweest. Zoals verweerder zelf aangeeft ligt dit in Zuid-Darfur terwijl verzoeker afkomstig is van West-Darfur.

Verzoeker wijst erop dat hij aangaf dat hij sedert hij malaria opliep tijdens zijn gevangenschap regelmatig kampt met hevige hoofdpijn, gaat zweten en niet meer kan slapen. Zo gaf hij aan dat hij reeds om vier uur 's morgens wakker werd.

Aangaande de gouverneur en de vluchtelingenkampen merkt verzoeker op dat zijn land van herkomst niet te vergelijken is met Westerse landen. Hij deed alles met paard en kar, zodat het logisch is dat hij zijn hele regio niet kent. Hij ging nooit ver weg van zijn dorp. Verzoeker noemt in zijn verzoekschrift de gouverneur van voor zijn komst. Er zou een nieuwe komen maar diens naam kent hij niet. Inmiddels heeft hij deze opgezocht en hij noemt hem in het verzoekschrift. Inzake de vluchtelingenkampen deelt verzoeker mee dat er in Soedan verschillende kampen zijn en dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen kampen waar de Soedanezen zelf die moesten vluchten heengaan. Hij noemt in het verzoekschrift een aantal kampen in zijn regio.

Ook kan verzoeker uiteraard talrijke stammen noemen. Hij noemt er een aantal in zijn verzoekschrift en stelt dat zijn antwoord met betrekking tot ‘El Arab’ in die zin moet worden geïnterpreteerd.

Door alle zaken die worden aangehaald in de bestreden beslissing “*is verzoeker er des te meer van overtuigd dat er een probleem is geweest bij de vertaling door de tolk*”. Hij merkt voorts op dat de naam Tandulti zelfs in het gehoorverslag op verschillende wijzen wordt geschreven. De tolk geeft dus duidelijk verschillende vertalingen of uitspraken van de naam van het dorp.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk lid was van de JEM. In 2001-2002 was hij amper 11 tot 12 jaar zodat het normaal is dat hij zich het jaar van de oprichting van de JEM niet kan herinneren. Voorts is zijn

verklaring dat alle leden van de JEM behoren tot de Zaghawa stam juist en in overeenstemming met de informatie in het dossier. Verzoeker volhardt in zijn lidmaatschap van de JEM, dat duidelijk wordt bewezen door het document dat hij neerlegde.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 3 EVRM.

Hij herhaalt zijn asielmotieven betreffende zijn gevangenschap, dewelke volgens hem niet worden betwist door verweerder. Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal geen informatie bijbrengt waarmee wordt aangetoond dat hij geen vrees dient te hebben in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat de regering er alles aan doet om de rebellen terug te drijven, dat hij geen garanties heeft op de bescherming van de eigen overheid en niet op een menselijke manier zal worden behandeld. Verzoeker verwijst meer specifiek naar een artikel waarin de VN zijn bezorgdheid uiten over de mensenrechtenschendingen in Noord- en Zuid-Soedan. Het CGVS houdt met deze feiten geen rekening.

2.1.3. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij kan bij een gedwongen terugkeer niet rekenen op de bescherming van de plaatselijke autoriteiten. Het aantonen van een algemene situatie die bedreigend is voor de bevolking van een land of regio is volgens rechtspraak van de Raad van State voldoende om tot subsidiaire bescherming te kunnen besluiten. Verzoeker voegt informatie aangaande de algemene situatie in Soedan bij het verzoekschrift.

Daarenboven lijdt verzoeker aan epilepsie en kan hij niet rekenen op een behandeling in zijn land van herkomst.

2.2.1. De drie aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert in het geheel niet op welke wijze artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven behelst, en artikel 14 van het EVRM, dat het genot van de rechten en de vrijheden zoals bepaald in het EVRM zonder enige discriminatie waarborgt, door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van voornoemde artikelen niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Daar waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing geen afweging maakt tussen zijn belangen en deze van de staat, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Derhalve voert hij de schending van de materiële motiveringsplicht aan en wordt het middel vanuit dit oogpunt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR,

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt des te meer daar hij omtrent deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zo kon hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet aangeven hoe de smokkelaar heet die zijn reis zou hebben geregeld. Tevens verklaarde hij te hebben gereisd met een vals Tsjaads paspoort doch kon hij niet preciseren welke gegevens in dit paspoort vermeld stonden. Voorts kon hij noch van de vliegtuigmaatschappij waarmee hij vanuit Tsjaad naar Libië zou zijn gevlogen, noch van de vliegtuigmaatschappij waarmee hij vervolgens naar België zou zijn gereisd de naam geven (administratief dossier, stuk 9, nr.34-35). Bij het CGVS bleek verzoeker, in tegenstelling tot bij de DVZ, wel in staat aan te geven dat zijn voornaam was opgenomen in het paspoort waarmee hij Tsjaad verliet en naar België reisde. Hij bleek echter niet in staat aan te geven via welke route of steden hij daarvoor vanuit Khartoem naar El Geneina zou zijn gereisd, noch naar waar in Tsjaad hij vervolgens reisde of waar hij vanuit Tsjaad het vliegtuig zou hebben genomen (administratief dossier, stuk 4, p.5-6).

Voorts blijkt uit het feitenrelaas in de bestreden beslissing en de stukken van het dossier dat verzoeker aankwam in België op 6 oktober 2010 en dat hij, alvorens asiel aan te vragen, eerst twee maanden op straat zou hebben verbleven (administratief dossier, stuk 9, nr.35). Verzoeker liet aldus na om onmiddellijk bij aankomst in België of kort daarna een asielaanvraag in te dienen en talmde hiermee tot 6 december 2010 (administratief dossier, stuk 11). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen doch gedurende in totaal twee maanden talmde alvorens een asielaanvraag in te dienen getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde.

De door verzoeker aangevoerde vertaalproblemen en eventuele uitspraakproblemen bij de tolk kunnen niet worden aangenomen. Uit het loutere gegeven dat de naam 'Tandulti' op verschillende wijzen zou zijn neergeschreven in het gehoorverslag kan geenszins worden afgeleid dat de tolk dit ook

daadwerkelijk op verschillende wijzen zou hebben uitgesproken, laat staan dat zich vertaal- of communicatieproblemen zouden hebben voorgedaan. Voor het overige brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit dergelijke vertaalproblemen kunnen worden afgeleid, doch beperkt hij zich tot louter algemene en niet uitgewerkte beweringen. Bij de indiening van zijn asielaanvraag verklaarde hij uitdrukkelijk bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Arabisch beheerst tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag (administratief dossier, stuk 11). Verzoeker werd bij het afnemen van zijn verklaringen op de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst dan ook bijgestaan door een tolk Arabisch. Hij gaf uitdrukkelijk aan deze tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk (administratief dossier, stukken 8-9). Voorts verklaarde hij bij de DVZ, gevraagd naar zijn talen van oorsprong dat dit zowel het Arabisch als het Zaghawa zijn (administratief dossier, stuk 9, nr.8). Bij het CGVS gaf verzoeker uitdrukkelijk aan dat alles bij de DVZ goed was verlopen. Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker de vraag gesteld of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Verzoeker verklaarde weliswaar dat hij eigenlijk een tolk Zaghawa verkoos, doch hij stelde tevens eenduidig de tolk Arabisch goed te begrijpen en gaf aan ook Arabisch te spreken (administratief dossier, stuk 4, p.1-2). Nergens tijdens het gehoor maakte verzoeker ook maar enige melding van problemen inzake de vertaling of communicatie. Noch verzoeker, noch zijn raadsman, welke hem bijstond tijdens het gehoor, formuleerde bovendien enige opmerking in die zin wanneer daartoe aan het einde van het gehoor de kans werd geboden (*ibid.*, p.18). Verzoeker voert ook geen verweer ten aanzien van het weergegeven feitenrelaas in de bestreden beslissing zodat aangenomen moet worden dat zijn verklaringen dienaangaande goed werden begrepen. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Het louter *post factum* en op algemene wijze aanvoeren van vertaalproblemen, zonder concrete elementen bij te brengen waaruit dergelijke problemen zouden kunnen blijken, is dan ook niet ernstig.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift, net als bij het CGVS (*ibid.*), erop wijst dat hij lijdt aan de gevolgen van malaria, dient te worden vastgesteld dat hij geenszins *in concreto* uitwerkt dat of op welke wijze dit hem zou hebben verhinderd volwaardige verklaringen af te leggen, laat staan dat, waar of hoe dit de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing zou hebben beïnvloed.

Uit de verklaringen en de informatie zoals aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS een gebrek aan kennis vertoonde inzake zijn voorgehouden regio van herkomst, West-Darfur. Meer bepaald bleek hij (i) niet in staat de provincies of regio's te geven waarin deze regio is onderverdeeld; (ii) aanvankelijk verklaarde over het gebied en de stad Sirba al te hebben horen praten, deze echter niet kon situeren en later tijdens het gehoor zelfs aangaf dat deze naam hem niets zei, en dit ondanks dat Sirba is gesitueerd in de regio Kulbus, gelegen in West-Darfur en net ten noorden van de regio El Geneina waarvan verzoeker afkomstig stelde te zijn; (iii) expliciet gevraagd of hij Kulbus kent, hierop negatief antwoordde; (iv) eveneens het antwoord schuldig moest blijven op de vraag naar Buram, nochtans een relatief grote regio in de deelstaat Zuid-Darfur; (v) wanneer hem werd gevraagd of er andere belangrijke steden dan El Geneina in West-Darfur zijn, enkel Eshbara vernoemde en stelde dat die er niet zijn; (vi) de naam van de huidige gouverneur van West-Darfur niet kon geven en, wanneer deze op het einde van het gehoor werd gegeven en gevraagd of deze naam hem iets zei, foutief beweerde dat deze persoon lid is van het nationale congres in Soedan; (vii) een gebrek aan kennis vertoonde inzake de vluchtelingenkampen in de onmiddellijke omgeving van zijn geboortedorp, in de nabijheid van de stad El Geneina, waar hij regelmatig kwam, en in de regio West-Darfur; (viii) eveneens een gebrekkige kennis vertoonde inzake de verschillende Arabische stammen in Darfur.

Verzoeker bleek voorts een erg beperkte kennis te hebben over het conflict in Darfur. Zo gaf hij, zo blijkt uit de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, foutief aan dat het conflict reeds in 2000 zou zijn begonnen terwijl het eigenlijke conflict een aanvang kende in 2003. Voorts vertoonde hij een frappant gebrek aan kennis inzake de rebellenorganisaties die in deze regio strijden tegen de Soedanese overheidstroepen. Evenmin bleek hij op de hoogte van de gevechten en confrontaties in zijn regio. Tevens blijkt uit het gehoorverslag dat hij niet wist in welke regio's de JEM, sterk staat, hetgeen des te meer klemmt daar dit de enige rebellengroepering was die hij bij naam kon noemen en daar hij beweerde van deze groepering lid te zijn (*ibid.*, p.15-16).

Hoe de vraag naar de correcte spelwijze van het dorp waarvan verzoeker afkomstig beweerde te zijn afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde vaststellingen kan niet worden ingezien. De interviewer stelde deze vraag louter om zeker van verzoekers afkomst en ingevolge het feit dat er verschillende dorpen zijn die gelijkaardig heten doch anders worden geschreven. Verzoeker verklaarde daarop zeker te zijn van de spelling en schreef de naam ook nog eens neer in het Arabisch, zoals blijkt uit de nota's

die bij het gehoorverslag werden gevoegd (*ibid.*, p.10). Verzoeker toont bijgevolg geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn verklaringen zou hebben getoetst aan verkeerde informatie. Dit blijkt evenmin uit de stukken van het dossier.

Waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat het feit dat hij aanvankelijk aangaf Sirba te kennen om even verder te stellen dat dit hem niets zei, te wijten zou zijn aan een verschil in uitspraak, dient te worden vastgesteld dat hij dit geenszins aan de hand van concrete elementen onderbouwt. Dat de tolk dit woord tweemaal op een verschillende manier zou uitspreken tijdens één en hetzelfde gehoor is niet aannemelijk. Hoe dan ook blijft de vaststelling overeind dat verzoeker Sirba niet kon situeren terwijl dit is gelegen in de regio net ten noorden van zijn voorgehouden regio van herkomst. Verzoeker erkent overigens uitdrukkelijk in onderhavig verzoekschrift dat hij hiertoe niet in staat was.

Daar waar verzoeker de voormelde vaststellingen tracht te wijten aan de grootte van het grondgebied van West-Darfur en aan het feit dat hij weinig mobiel zou zijn geweest en steeds zou hebben gereisd met paard en kar, dient te worden opgemerkt dat deze verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier. Zo verklaarde hij dat hij herhaaldelijk naar El Geneina ging, en dit om examens af te leggen. Hij preciseerde, gevraagd naar de afstand tussen deze stad en zijn geboortedorp, dat dit met de wagen een reis van twee tot drie uur was. Voorts gaf hij aan de stad goed te kennen. Verder gaf hij aan dat hij voedsel leverde aan de JEM, alsook dat hij de leden van deze beweging vervoerde en vergezelde, zowel binnen als buiten de regio (*ibid.*, p.8-10, 14). Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker zichzelf wel degelijk enige graad van mobiliteit toekende. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat, enerzijds, verscheidene van de hoger gestelde kennisvragen betrekking hebben op de onmiddellijke omgeving van verzoekers geboortedorp en de stad El Geneina – alwaar hij verscheidene malen is geweest en die hij stelde goed te kennen – en, anderzijds, betreffende de overige vragen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat iemand die gedurende zijn hele leven in de regio West-Darfur in Darfur heeft gewoond, in staat is te antwoorden op de hoger aangehaalde kennisvragen. Het betreffen immers, in tegendeel met wat verzoeker aanvoert, geenszins detailvragen doch wel elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent de regio Darfur en het conflict aldaar.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift zijn verklaringen tracht aan te vullen en het antwoord verschaft op een aantal van de hoger aangehaalde vragen, dient te worden opgemerkt dat dit hoegenaamd geen afbreuk vermag te doen aan het vastgestelde gebrek aan kennis dat hij dienaangaande ten toon spreidde gedurende het gehoor bij het CGVS.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat aan verzoekers beweerde afkomst van West-Darfur niet het minste geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan evenmin enige geloofwaardigheid worden toegekend aan zijn beweerde lidmaatschap van de JEM aldaar, noch aan de problemen die hij voorhoudt er ingevolge dit lidmaatschap te hebben ondervonden.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Verzoeker weerlegt in het verzoekschrift nergens *in concreto* de bestreden motivering met betrekking tot de documenten in het administratief dossier. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar deze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

De in het kader van onderhavige beroepsprocedure neergelegde documenten kunnen evenmin het voormelde ontkrachten (rechtsplegingdossier, stukken 6a, 9 en 11). De identiteitsdocumenten van verzoekers moeder worden slechts bijgebracht in kopie zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien gaan deze niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat zij overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in overweging worden genomen.

Wat betreft de neergelegde geboorteakte geeft geen aannemelijke verklaring voor het feit dat hij dit stuk slechts in het kader van onderhavige beroepsprocedure bijbrengt. Hoe dan ook kan uit dit document hoogstens worden afgeleid dat hij is geboren in Darfur, doch blijkt hieruit niet dat hij aldaar nadien ooit daadwerkelijk zou hebben gewoond, laat staan dat hij hier zijn hele leven en tot aan zijn vertrek zou hebben verbleven. Bijgevolg vermag dit stuk zijn teloorgegane geloofwaardigheid inzake zijn vermeende afkomst en problemen niet te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Nog daargelaten dat verzoeker, gelet op hetgeen inzake zijn medische voorgeschiedenis wordt gesteld in de neergelegde medische attesten (administratief dossier, stuk 14: documenten), geenszins aannemelijk maakt dat hij in zijn voorgehouden land van herkomst niet zou kunnen worden behandeld voor zijn epilepsie, dient erop te worden gewezen dat gelet op het gestelde, middels verwijzing naar artikel 9ter, in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, aan verzoeker omwille van zijn medische problemen de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend en dat hij zich wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Verzoeker toont, gelet op de sub 2.2.7. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel zijn vermeende afkomst van West-Darfur in Soedan als de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen inzake zijn afkomst en problemen.

2.2.9. Het redelijkheidsbeginsel is enkel geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.10. Verzoeker preciseert voor het overige niet hoe het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* zou zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.11. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS